

найдешевших у світі не тільки для своїх власних громадян, а й для іноземних студентів. Якість та вартість навчання у ВНЗ Швейцарії приваблює сюди все більше студентів з інших країн.

Список використаних джерел

1. <http://www.bfs.admin.ch/bfs/portal/fr/index/themen/15.htmT>
2. <http://www.ides.ch/dyn/15421.php>
3. <http://www.universitieshandbook.com/>
4. http://ru.wikipedia.org/wiki/Образование_в_США

ДО ПРОБЛЕМИ ВСТАНОВЛЕННЯ ДІЄЗДАТНОСТІ ТА .. ОСОБЛИВОСТЕЙ ЛІКУВАННЯ ПСИХІЧНО ХВОРИХ В УКРАЇНІ

Власенко Софія Борисівна, кандидат психологічних наук, викладач кафедри психології та педагогіки навчально-наукового інституту права та психології Національної академії внутрішніх справ

Відповідно до статті 30 Цивільного кодексу України, цивільну дієздатність має фізична особа що усвідомлює значення своїх дій та може керувати ними, набувати для себе цивільних прав і самостійно їх реалізувати, а також здатність своїми діями створювати для себе цивільні обов'язки, самостійно їх виконувати та нести відповідальність за невиконання. Об'єм цивільної дієздатності фізичної особи визначається Цивільним кодексом України і може бути обмежений виключно у випадках і у порядку, що встановлений законом [3, стаття 30].

Єдиною підставою для визнання фізичної особи недієздатною є наявність у неї хронічного стійкого психічного розладу, внаслідок якого особа не здатна усвідомлювати значення своїх дій та (або) керувати ними.

Фізична особа оголошується недієздатною лише на підставі судового рішення [3, стаття 39].

Тяжкий психічний розлад - це розлад психічної діяльності (затмарення свідомості, порушення сприймання, мислення, волі, інтелекту чи пам'яті), який позбавляє особу здатності адекватно усвідомлювати оточуючу дійсність, свій психічний стан та поведінку [1].

Закон України «Про психіатричну допомогу» передбачає презумпцію психічного здоров'я. Психіатрична допомога в Україні надається з урахуванням принципів законності, гуманності, дотримання прав людини та громадянина, добровільності, доступності та необхідності та достатності заходів лікування з мінімальними соціально-правовими обмеженнями [1, стаття 4]. Слід зазначити, що в окремих випадках особа може бути госпіталізована до лікувального закладу у примусовому порядку. Підставою для цього є вчинення чи вияв реальних намірів вчинити дії, що являють собою безпосередню небезпеку для неї чи для оточуючих або неспроможність самостійно задовольнити свої основні життєві потреби [1, стаття 14]. Особа, що була госпіталізована у примусовому порядку, або її законний представник має право подати судове клопотання щодо припинення госпіталізації.

Тяжкі психічні розлади є підставою для подання в суд матеріалів для звільнення засуджених від подальшого відбування покарання. Відповідно до наказу Державного департаменту України з питань виконання покарань та Міністерства охорони здоров'я України від 18.01.2000 №3/6 [2] до таких захворювань належать:

1. Шизофренічні психози безперервні (проста, гебефренна, кататонічна, параноїдна форми) та нападopodobні прогредієнтні форми з несприятливим перебігом.

2. Маніакально-депресивний психоз циркулярного типу з маніакальними та депресивними фазами, що часто змінюються, із змішаним психотичним станом, безперервним перебігом захворювання.

3. Психотичні порушення внаслідок органічного враження головного мозку: усі форми синильної деменції, атеросклеротичне слабоумство, Корсаковський психоз (алкогольний, сифілітичний, травматичний), органічне слабоумство.

4. Затяжні реактивні психози з прогредієнтним перебігом із залученням соматичної ланки, що набувають характеру хронічного психічного захворювання.

5. Хронічні психози різної етіології.

6. Розлади особистості (психопатії): патологічний розвиток особистості з параноїальним або параноїдним маревоутвореннями на відповідній конституційній основі (параноїальна психопатія) на ґрунті інших типологічних варіантів психопатій.

Такі особи потребують лікування у медичному закладі, при відмові від лікування до них застосовуються примусові заходи медичного характеру.

Лікування психічних розладів передбачає не лише медикаментозний а й психотерапевтичний та соціально-реабілітаційний вплив. В досвіді роботи реабілітаційного центру Київської обласної психіатричної лікарні № 1 (смт Глеваха, Київ. обл.) психотерапевтична та соціально-реабілітаційна допомога хворим надається в індивідуальному, груповому та колективному порядку. Групи для занять формуються сумісно психологом, реабілітологом та лікарем-психіатром. Працюють з хворими «першого психотичного епізоду», тобто такими у яких захворювання виявлене вперше і немає яскраво вираженого дефекту особистості, за відповідно складеною та затвердженою програмою. Групові заняття передбачають невелику наповнюваність груп (до 10-12 осіб). До таких занять належать: формування комунікативних навичок, танцювально-рухова терапія, тілесно-орієнтована терапія, музикотерапія, психоаналітичні групи, арттерапія, соціально-комунікативний тренінг, бодіфлекс, антистресовий тренінг.

При роботі з психічно хворими не використовують фруструючі впливи та гіпноз.

До колективних форм реабілітаційної роботи відносяться: кіноклуб, художня самодіяльність, караок, дискотека, школа соціального працівника.

Хворі, які знаходяться на примусовому лікуванні, учасі у групових та колективних заняттях не беруть. За призначенням лікаря-психіатра їм надається індивідуальна психотерапевтична допомога.

Список використаних джерел:

1. Закон України «Про психіатричну допомогу» від 22.02.2000 №1489 - III.
  2. Наказ державного департаменту України з питань виконання покарань та Міністерства охорони здоров'я України від 18.01.2000 №3/6.
- Цивільний кодекс України: Відомості Верховної Ради України (ВВР), 2003, №№ 40-44, ст. 356.

СОЦІАЛЬНО-ПСИХОЛОГІЧНА АДАПТАЦІЯ СТУДЕНТІВ ПЕРШОГО КОРСУ ЯК ФАКТОР ВПЛИВУ НА ПРОФЕСІЙНЕ СТАНОВЛЕННЯ МАЙБУТНІХ СПЕЦІАЛІСТІВ-ЮРИСТІВ

Василенко Марина Миколаївна, викладач кафедри психології та педагогіки навчально-наукового інституту права та психології Національної академії внутрішніх справ

Формування правової держави та громадянського суспільства висуває підвищені вимоги до випускників вищих закладів освіти, зокрема до юридичних ВНЗ. Перед представниками юридичних спеціальностей постають нові, раніше невідомі соціально-психологічні проблеми, що значно ускладнюють їх професійну діяльність.

На сьогодні в Україні спостерігається тенденція незадоволеності якістю підготовки фахівців цієї спеціальності. Оцінки фахового рівня юристів останнім часом знижуються і не відповідають тим, які були раніше. Тому, важливою задачею для нас є вивчення особливостей особистісно-розвивального середовища майбутніх спеціалістів-юристів. Центральним питанням вищої школи повинно бути гармонійний розвиток студента як особистості та як професіонала.

Дослідження свідчать, що причиною низького рівня засвоєння знань першокурсниками іноді постає не слабка шкільна підготовка, а не сформованість готовності до навчання, проблеми з адаптацією до навчання у ВНЗ. Виходячи з особливої значущості професії юриста в суспільстві, можна стверджувати, що провідного значення у формуванні особистості набувають соціально-психологічні чинники. Тому, наукове обґрунтування особливостей соціально-психологічної адаптації до навчання у ВНЗ та сприяння ефективній